

Tragom Svetog Josemarije

2. svibnja 1935. Tog je dana sv. Josemaría, započeo u Opusu Dei običaj marijanskog hodočašća u mjesecu svibnju.

11.05.2007.

«Odlučivši se za putovanje u Sonsoles, htio sam slaviti Svetu Misu u Centru prije nego krenem na put za Avilu. Na Misi za vrijeme molitve, shvatio sam da je uz ljubav prema Isusu i Djelu važna i Ljubav prema Mariji i da bi se ta ljubav trebala pretočiti u djela.

U vlaku sam se nehotice u mislima vraćao na istu temu. Bogorodica je sigurno zadovoljna našom naklonošću koju iskazujemo zrelim marijanskim navikama: njezinu sliku naši uvijek nose, pozdrav pun topline dok ulazimo i izlazimo iz prostorije, pomaganje siromašnima, skupljanje priloga subotom, svi k Isusu preko Marije; Krist, Marija, Papa...Ali u mjesecu svibnju potrebno je nešto više. Tada pomislih na „svibanjsko hodočašće„: običaj koji se treba uvesti već postoji u Djelu».

Ne ušavši u grad Avilu, uputiše se direktno u svetište. Iz daleka se vidjelo svetište na vrhu obronka. Recitirali su jedan dio Krunice dok su se penjali, drugi dio unutar svetišta, ispred kipa Bogorodice okružene zavjetima, a treći dio dok su se vraćali na stanicu Avila. Iz nekih pojedinosti hodočašća svećenik je izvlačio pouke i zaključke da bi potaknuo vjernike na ustrajnost. „Iz

Avile, pripovjedaio je, vidjeli smo
Svetište, ali posve logično, stigavši u
podnožje brda, Marijina je kuća
isčezavala pred našim očima,
komentirali smo. Tako i Bog često
radi s nama. Jasno nam pokazuje cilj
i potiče nas na razmišljanje da nas
ohrabri i ulije nam povjerenje na
putu njegove Volje. Ali kad smo već
blizu Njega, ostavlja nas u tmini i
prividno napušta.

Vrijeme je za iskušenje: sumnje,
borbe, neizvjesnost, umor, želja da se
ispružimo i zastanemo na putu... Ali
ne: treba ići naprijed. Trenutak
iskušenja je također trenutak Vjere,
sinovsko prepuštanje u ruke Boga
Oca. Odagnimo sumnje, kolebanja i
neodlučnost! Vidio sam put, njime
sam krenuo, prihvatio sam ga i njime
nastavljam.

Uzdišem od napora i sve više mi
treba hrabrosti, ali ne zaustavljam se
da sakupim cvijeće koje bi mi pružilo

trenutak predaha, čar arome, boja ili posjedovanja. Znam jako dobro, zbog gorkog iskustva, da je samo stvar trenutka ubrati to cvijeće i vidjeti ga kako vene. I stoga ne postoji u njemu za mene ni boja, ni aroma, ni mir“. U sjećanju na hodočašće, don Josemaría je sačuvao u jednoj košarici šaku klasja, kao simbol i nadu apostolske plodnosti mjeseca svibnja.

(Dio teksta iz knjige „Utemeljitelj Opusa Dei“, Vasquez de Prada) 2. svibnja 1935. Tog je dana sv. Josemaría, započeo u Opusu Dei običaj marijanskog hodočašća u mjesecu svibnju. Tog je dana u pratnji dvojice studenata započeo hodočašće u Avilu u Španjolskoj u čast Majke Božje u kapeli posvećenoj Bogorodici Sonsoles. Htio joj je zahvaliti za milosti koje je od Nje dobio u toj akademskoj godini. Ovo je pripovjest o prvom hodočašću. Otada

tisuće ljudi slavi Bogorodicu na isti način.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/tragom-svetog-josemarije/](https://opusdei.org/hr-hr/article/tragom-svetog-josemarije/)
(23.02.2026.)